

I gnistors regn binds en krans
En cirkel sluten av stjärnors glans
Fram fjärranhet, fram dunkel sfär
I töckenvirvlarnas atmosfär
Nu rider de från pol till pol
Mot rymdens tinnar, mot slocknad sol
I molnens huld, blott fjärran än
De högtidsmantlade manskensmän

Med spänd bage och blänkande dolk
Dessa luftgudar färdas över himlens lykta
I nattens klang, den oförställda tolk
Längs vintergatans bana ses de flykta

Eldkvastar från valnadshäst
"Beinga till oss, din hedersgäst"
Han som över manen styr
Och stormorkesternas uvertyr

Likt blodfärgad rubin
Är manskensmännens blickar
Med lömska solvargsgryn
Längs himlakartan de drar
De bär på nattens arv
Som smeksamt oss bestickar
I ändlöst tidevarv
Hör! Världsalltets fanfar

Fran Orions bälte de drar sin banestav
Och nedstiger mot granskogsbrynen
Sen urminnes tid de vevat jordens nav
Fram stjärnfiramentet skänkt hembyggdssynen
"Och ridande gladiatorer mot skyn ater lyfte
De äro förmörkade solskensandar med det högre syfte"